

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

з економічної теорії

на тему:

**«Державні інвестиції: стимулююча функція, проблема ефективності та
макроекономічні наслідки»**

Студентки 2 курсу групи ФБС-21

Пельц М.О.

Науковий керівник:

К.е.н., доцент Сліпченко Т.О

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль 2017 р.

План

Вступ

1. Сутність, види та роль в економіці державних інвестицій;
2. Державні інвестиції в Україні, проблеми їх ефективного використання
3. Напрямки підвищення економічної ефективності державних інвестицій в Україні, аналіз зарубіжного досвіду

Висновки

Список літератури

Зміст

Вступ	4
1. Сутність, види та роль в економіці державних інвестицій.....	6
2. Державні інвестиції в Україні, проблеми їх ефективного використання.....	10
3. Напрямки підвищення економічної ефективності державних інвестицій в Україні, аналіз зарубіжного досвіду.....	15
Висновки	20
Список літератури	21

Вступ

На даний період часу поглиблюються зв'язки між приватним сектором і державою. При цьому зростає роль у промисловому виробництві та торгівлі, з'являється потреба у фінансуванні воєно-технічної бази, та оборони країни. На цьому підґрунті базується актуальність поставленої теми, способів та проблем здійснення державних інвестицій.

На даний час через зношення і старіння технічного обладнання інфраструктура потребує переобладнання, для цього необхідно залучати державні інвестиції, або ж стимулювати вкладання коштів інвесторів, пропонуючи перспективи в майбутньому. Управління інвестиціями є не рівномірним через ситуацію у країні бажання інвестувати зменшилося, це викликано не стабільністю в країні, фінансування проводиться поки-що лише у воєнній сфері.

Отже, актуальність теми даної курсової роботи пояснюється тим, що економічне середовище країни потребує інвестування, необхідності подолання проблем галузі через ефективне використання державних інвестицій.

Методологічна основа курсової роботи характеризується працями українських вчених-економістів, різними нормативними й законодавчими актами. Тему державних інвестицій, суперечностей у їх функціонуванні, шляхів підвищення ефективності їх дії досліджували у своїх публікаціях українські вчені, а саме: І.М. Крупка, Л. Луців, Д.В. Ванькович, І.С. Кравчук, О.М. Петухова, Н.Б. Демчишак, М.І. Мельник та інші.

Мета курсової роботи полягає у впливові державних інвестицій в макроекономічному аналізі на державну економіку способи підвищення їх ефективності.

Відповідно до зазначеної мети потрібно вирішити ряд таких завдань:

- визначити сутність і природу державних інвестицій;
- розкрити класифікацію державних інвестиційних проектів;
- дослідити життєвий цикл проектів державного інвестування;
- зробити аналіз державних інвестицій на стан економіки в Україні;

- розкрити проблеми ефективного застосування державних інвестицій та варіантів їх вирішення.

На практиці значення курсової роботи розкривається у визначені видів державних інвестицій, знаходження причин неефективного та недоцільного використання й способів вирішення цих проблем, для покращення економічного зростання України.

Розділ 1

Сутність, види та роль в економіці державних інвестицій

Державні інвестиції – це частина національного доходу у вигляді коштів державного бюджету та місцевих бюджетів, які вкладають в економіку для розвитку виробництва та соціальної сфери з метою забезпечення сталого економічного зростання. [1] Держава є основним інвестором. Інвестування через бюджет закріплюється законодавчо на певний період часу. Кошти що надходять з бюджету на збільшення та створення капіталу об'єктів державного інвестування в різних видах діяльності називаються бюджетними інвестиціями. Бюджетні інвестиції поділяються за змістом на види:

1. Соціальні;
2. Науково-технічні;
3. Будівельні;
4. Виробничо-технічні;
5. Зовнішньоторговельні;
6. Інформаційні;
7. Екологічні; [2]

Соціальні – це ті інвестиції які спрямовані на забезпечення необхідних умов для життя, це є виплата: пенсій, стипендій, соціальних допомог . Також до соціальних інвестицій можна віднести інвестування в освіту, культуру, охорону здоров'я, підтримку громадського порядку.

Науково-технічні – це інвестиції, які вкладаються в наукові дослідження, для створення нових технологій, машин і обладнання а також матеріалів.

Будівельні – виділяються на будівництво і реконструкцію національно важливих об'єктів.

Виробничо-технічні – це інвестування у виробничий потенціал та розвиток виробництва.

Зовнішньоторгівельні – спрямовуються на розширення та збереження на світовому ринку своїх економічних позицій, те реалізація продукції на зовнішньому ринку.

Інформаційні – інвестуються на розробку іноваційних систем.

Екологічні – це ті інвестиції які спрямовані на захист і підтримку екологічного середовища в країні.

Життєвий цикл інвестиційного проекту має три фази.

- 1) доінвестиційна, ця фаза є початковою і настає перед вкладенням основних інвестицій у проект. Вона складається з етапів, які залежать від напрямку вкладення інвестицій. До основних етапів належать: орієнтація та цілі проекту; витрати ресурсні; розміщення об'єктів за урахуванням соціальних, технологічних і інших чинників; проектно-конструкторський етап (вибір специфіки обладнання, конструкторська документація, вибір технологій, обсяг будівництва); організація управління і накладні витрати (орендні умови, амортизація обладнання, управлінські органи та інші); персонал (графік роботи, потреба, необхідність навчання, умови оплати, забезпеченість); фінансово-економічна оцінка проекту;
- 2) інвестиційна, в цій фазі відбувається перетворення грошей на результат. Цю фазу можна назвати найвитратнішою тому-що в ній відбувається поглинання основних інвестицій;
- 3) експлуатаційна – у цій фазі інвестування знижується та досягає результату який був запланований зазделегідь. Коли мета інвестиційного проекту виражена кількісно, то на III фазі досягається точка окупності проекту.[2]

Згідно з законом України « Про інвестиційну діяльність» існує певна варіація цінностей, які можуть бути державними інвестиційними об'єктами, вони поділяються на:

- 1) цільові банківські вклади, цінні папери (банкноти, облігації, акції тощо), кошти;
- 2) нерухоме та рухоме майно (техніка, споруди. Устаткування та інші матеріальні цінності);
- 3) майнові права у сфері інтелектуальної власності, що пов'язані з авторськими правами та іншими інтелектуальними цінностями (патенти на нові вироби);

- 4) технічні, технологічні та комерційні знання, ці знання представлені виробничого досвіду та технічної документації, вони застосовуються для виробництва певного виду виробництва, але тільки нові знання, тобто ті які ще ніхто не запатентував;
- 5) права на користування природними ресурсами, будинками або іншими майновими цінностями. Тобто до інвестиційних ресурсів капітал у всіх його формах, які є залученими при проведенні реального і фінансового інвестування.

Основним суб'єктом державної інвестиційної діяльності є держава. Держава може брати участь в інвестиційному процесі прямо, використовуючи державний сектор економіки або опосередковано, реалізуючи свій вплив через місцеве самоврядування або органи виконавчої влади, Фонд державного майна України, НБУ тощо. Коли держава виступає в інвестиційному процесі прямо, то вона позиціонує себе в ролі інвестора та виконує функції фінансування усіх сфер продукція яких має загальнонаціональний характер, а також виготовляється на підприємствах які належать державі. В наслідок зміщення ринкових відносин в майбутньому держава буде виступати лише замовником в споживачем, тобто інвестуватимеця будівництво магістралів, оборонна промисловість тощо. На даний період часу держава зберігає інвестування в соціальну сферу, а також фінансування в окремі сільські господарства. Держава також може проводити інвестування разом з іншими інвесторами, наприклад іноземними інвесторами. Такі співпартнерства держави і інших інвесторів поділяються на певні форми співпраці, а саме: консоціуми, акціонерні товариства та інші. [3]

Ключову роль у розвитку економіки та її процесів також відіграють інвестиції. Тобто, система інвестицій так чи інакше повинна залучати всіх господарських суб'єктів, які в той чи інший період часу виступають інвесторами. Інвестиційні процеси є нестійкими, кількусть учасників постіно змінюється і напрямки інвестування також.

Отже, інвестиційна система не має чітких границь. Вона буде динамічною, відкритою впливові таких систем як: кредитної, грошової, податкової і валютної

систем. Також вона реагуватиме на рівень економічної безпеки, на політичні зміни, присутність іноземного капіталу та наявність тіньових структур.

Основною з ознак інвестиційної системи є її ієрархічність, тобто в її рамках є такі підсистеми як:

- Самофінансування, також цю підсистему називають підсистемою внутрішнього інвестування (підприємства, фінансово-промислові групи, акціонерні товариства та інші – тобто окремих суб'єктів господарської діяльності).

Інвестиції в підприємства – це основне джерело прибутку, що є основою створення та досягнення стратегічних цілей економічного розвитку та вдосконалення підприємства.

Інвестиції забезпечують розширене і просте відтворення основних фондів підприємства і дають можливість вирішувати різні завдання як екологічного так соціального планів.

- Зовнішнє інвестування за рахунок кредитно-фінансових установ та коштів акціонерів.
- Інвестиційні процеси в який бере участь держава, державні замовлення, пряме фінансування інвестиційних проектів або дольова участь у різних програмах .[5]

Динаміка показника чистих інвестицій на загальнодержавному рівні відображає характер економічного розвитку. Якщо $Ч_{it}=0$, то це свідчить що виробничий потенціал залишається незмінним; $Ч_{it}=-$ (становить негативну величину), то це означає що потенціал виробничих можливостей країни падає(тобто знижується обсяг виробництва); $Ч_{it}=+$ (позитивна величина), означає що економіка країни перебуває на стадії розвитку.[5] Активізація ринкової конкуренції відбувається за допомогою інвестування, цей фактор є сприятливий і зменшує загальновиробничі витрати, на ринку різних видів продукції. Впровадження та виведення на ринок нової продукції яка б могла конкурувати потребує технічного і організаційного переозброєння інших підприємств.

Позитивно впливає на платіжний баланс інвестування в таких формах: економія імпорту, збільшення експорту, заміщення імпорту. Отож ми можемо сказати, що найважливішу роль у розвитку економічних процесів відіграють інвестиції, є фактором економічного піднесення й реставрації економіки на всіх рівнях.[6]

Через активне інвестування економічної діяльності відбувається піднесення економіки. Структура інвестицій їх розміри та темпи зростання є основними у процесах матеріально-технічного оновлення та виступає гарантом стратегічного успіху економічного розвитку загалом. Це дає змогу створити та розширити виробничі потужності та створити нові робочі місця.[6]

На сьогоднішній день економічними факторами зростання є інвестування. Хоча економічний стан країни залишається на низькому рівні, держава має сприяти тому, щоб переманити інвестиції і показати усі перспективи вкладання коштів в економіку країни, не дивлячись на нестабільний воєнний час.

Розділ 2

Державні інвестиції в Україні, проблеми їх ефективного використання

Українська економіка та економічна ситуація перебуває у складному положенні, починаючи з 2013 року в Україні спостерігається погіршення державного інвестування, це зумовлено політичною агресією Росії, військового втручання її на сході і в Криму.

Незважаючи на те, що в Україні важкий економічний стан, в 2015 році держава по сферах своєї діяльності затвердила такі проекти:

- Соціально-культурна сфера: реконструкція ретген-радіологічного відділення ДУ(інститут отоларенгології імені проф. О.С. Коломійченка НАМН України); реконструкція з реабілітацією та пристосуванням клінічного корпусу №3 ДУ «інститут нейрохірургії імені академ. А.П. Ромоданова НАМН Україна»; реставрація та пристосування Маріїнського палацу по вул. Грушевського 5А м.Київ; створення культурно-мистецького та музейного комплексу «Мистецький Арсенал».
- Сфера охорони здоров'я: будівництво сучасного лікувального діагностичного комплексу Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охмандит»; реконструкція і розширення національного інституту раку по вул. Ломоносова,33/43 в голосієвському районі м. Київ; завершення реконструкції клініки №1м. Київ; реконструкція паталогоанатомічного корпусу м. Київ; будівництво клініки №3 м.Київ.
- Транспортна сфера: реконструкція автомобільних доріг у Львівській області.
- Сфера охорони національного природного середовища: закриття сховища ПЗРВ «ІІІ черга ЧАЕС корегування»; консервація сховища №29 ПЗРВ «Буряківка»; реконструкція гідротехнічних споруд захисних масивів Дніпровсьго водосховища.

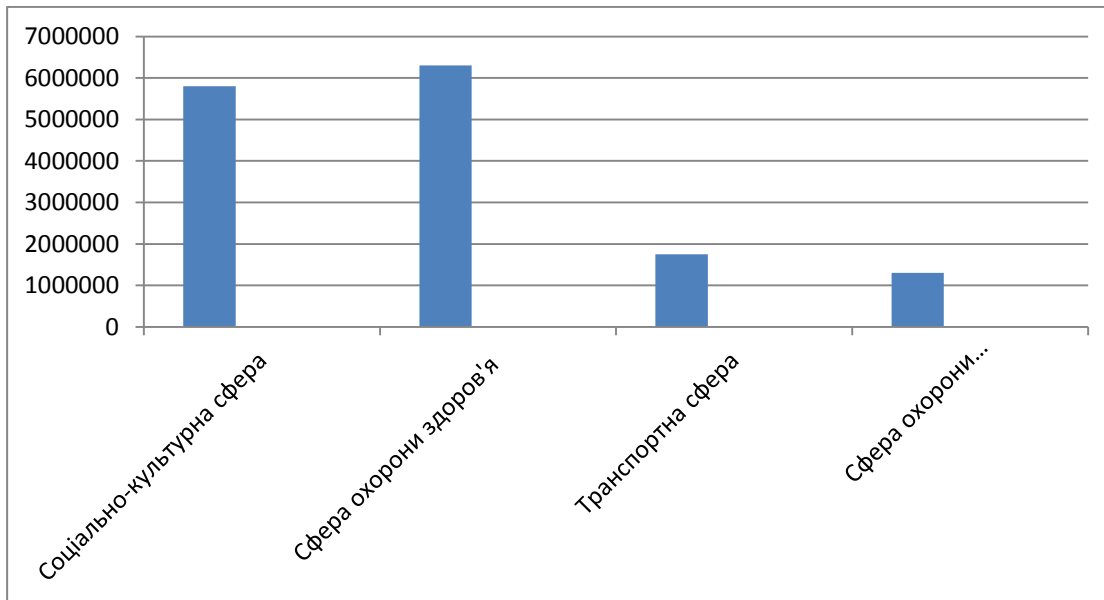
Загальна вартість яких становить:

1. Соціально-культурна сфера – 5802199.7 тисяч гривень.
2. Сфера охорони здоров'я – 6303382.75 тисяч гривень.

3. Транспортна сфера – 1751468 тисяч гривень.

4. Сфера охорони національного природного середовища – 1302001.215 тисяч гривень.

Рисунок 2.1 Діаграма державних інвестицій за 2015р.

Діаграма державних інвестицій за 2015 р.

Проаналізувавши дану діаграму можна зробити висновок що в 2015 р держава найбільше інвестувала сферу охорони здоров'я. [8]

У 2017 році інвестиційний фонд України дещо змінився, для прикладу:

- Соціально- культурна сфера: реставрація та пристосування Мавріїнського палацу у м. Київ; комплексна реставрація ансамблю Жовківського замку державного архітектурно- історичного заповідника у м. Жовква; реставрація з переплануванням горищних приміщень у Львові по вул. Нижанківська під навчальні приміщення музичної академії імені М.В Лисенка.
- Сфера охорони здоров'я: будівництво лікувально діагностичного комплексу національної спеціалізованої дитячої лікарня « Охмандит»; реконструкції і розширення національного інституту раку м. Київ; покращення якості променевої терапії при онкологічних захворюваннях у національному інституті раку; запровадження медичної інформаційної системи у національному інституті раку; добудова корпусу

«Прикарпацького центру репродукції людини» в м. Івано-Франківськ; реставрація з реабілітацією та пристосуванням клінічного корпусу №3 інституту нейрохірургії академіка А.П Ромоданова м. Київ; створення сучасної клінічної бази для хірургічного лікування очної патології м. Одеса; будівництво лікувально-реабілітаційного корпусу національного інституту серцево судинної хірургії; реконструкція рентген-радіологічного відділення інституту отоларингології з метою експлуатації закупленого у 2012 році медичного обладнання.

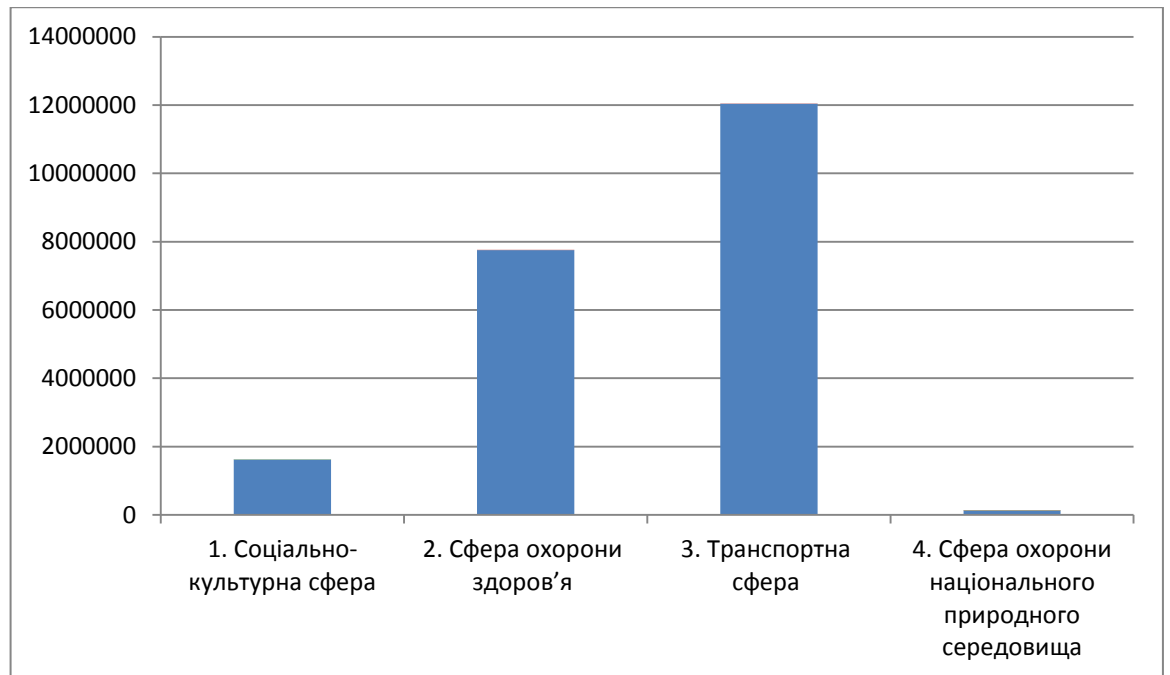
- Транспортна сфера: покращення автомобільних доріг у Львівській області; створення автомобільної дороги Р-52 Дніпропетровськ-Царичанка-Кобиляки-Решитилівка.
- Сфера охорони національного природного середовища: реконструкція гідрологічних споруд, захисних споруд дніпровських водосховищ.

Проекти які були завершені у 2017р. : фінансування в приміщення представництва НАТО в Україні у м.Києві; було завершено реконструкцію в'язниці для довічно засуджених №23 м. Полтава; також створення слідчого ізолятора у Києві, завершення будівництва лікувального корпусу у Голопристанській виправній колонії №7.

Загальна вартість яких становить:

1. Соціально- культурна сфера – 1625225
2. Сфера охорони здоров'я – 7752382
3. Транспортна сфера – 12032704
4. Сфера охорони національного природного середовища – 129034

Рисунок 2.2 Діаграма державних інвестицій за 2017 р.

По даній діаграмі можна зробити висновок що в 2017 р. найбільше державних інвестицій було виділено в транспортну сферу, найменше інвестицій припадає на сферу охорони національно природного середовища.

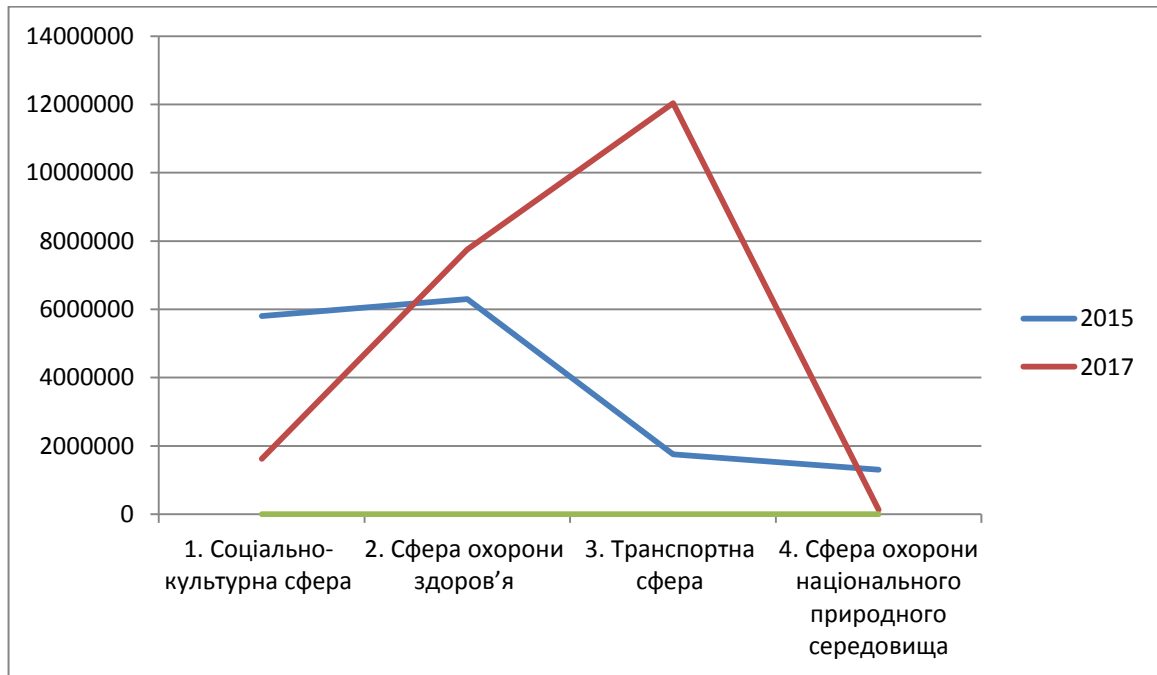
Порівняльна характеристика державних інвестицій за 2015,2017 рр.

У 2015 р. держава найбільше інвестувала у сферу охорони здоров'я, а у 2017 р. переважає транспортна сфера. Аналогічно на другому місці соціально-культурна сфера, сфера охорони здоров'я; на третьому місці державного інвестування транспортна сфера, соціально культурна сфера і останнє четверте місце за 2015 р посідає сфера охорони національного природнього середовища так само як і в 2017 р. [9]

Зобразимо отримані дані графічно

Рисунок 2.3 Порівняльний графік державних інвестицій за 2015-217 рр.

Порівняння 2015-2017рр.

Бюджет держави є значимими для економічного регіону, на даний момент інвестування в економічне середовище перебуває на дуже низькому рівні і знижується з кожним роком. Наповненість місцевих і обласних б'юджетів є індикатором якісної роботи органів місцевої влади, що полягає у стягненні податків, ситуацією активності інвестування в області та економічним станом підприємств. При економічному спаді та дефіциті у місцевому б'юджеті, орієнтація інвестування відбувається в соціальні завдання. Моя думка з приводу державної інформаційної політики по регіонах інвестування має відбуватися на основі об'єктивних передумов, таких як готовності регіону до інвестування, інвестиційний і економічний потенціал регіону, інфраструктура яка відповідає можливостям розвитку та діловій активності.

Держава почала активно регулювати інвестиції і розвивати систему ефективного їх використання. Необхідно також знати, що інвестиційний інвестор- це фінансовий посередник, який є інвестором, який займається вкладеннями в цінні папери. На ринку інвестицій є декілька основних

інституційних інвесторів: банки, пенсійні фонди, страхові компанії, інститути спільного інвестування.

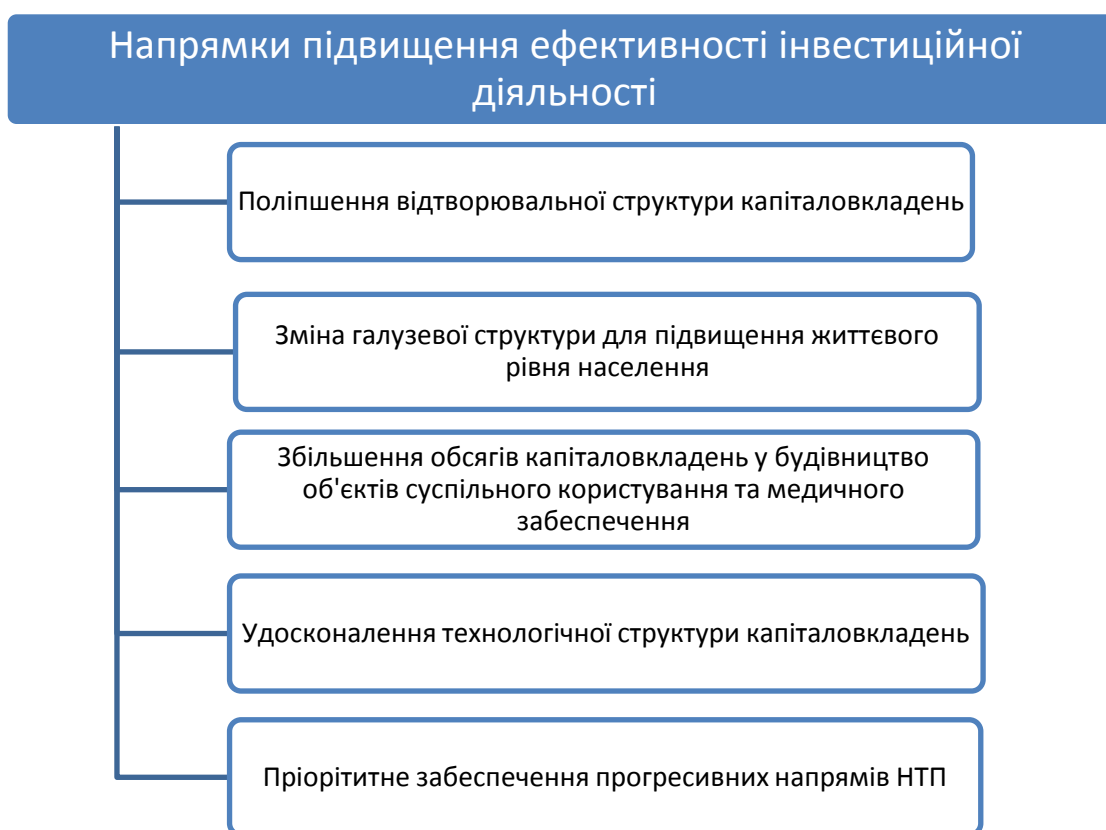
Поняття державних інвестицій –це фінансування коштів яке відбувається місцевими та центральними структурами влади з бюджету і позабюджетних фондів. Державні інвестиції поділяються: зовнішні та внутрішні. Кошти місцевих та державного бюджетів належать до внутрішніх джерел, також вагомими джерелами інвестицій є кредити Національного банку, також облігацій державної позики.

Розділ 3

Напрямки підвищення економічної ефективності державних інвестицій в Україні, аналіз зарубіжного досвіду

Закони України в яких прописані положення про інвестиційну діяльність підприємств, включає в себе 100 пунктів, та декілька нормативних документів, що регулюють інвестиційну діяльність у різних напрямках та формах. Для розробки інноваційних технологій та науково- дослідних, дослідно-конструкторських робіт необхідна певна кількість інвестиційних ресурсів. На теперішній період часу Україні потрібно переходити від експорту сировини до експорту готової продукції яка буде конкурентно -спроможною на міжнародному ринку товарів та послуг. Прямі інвестиції є зараз важливими для розвитку економіки нашої країни, поки-що для нас основними інвесторами є компанії які в світовому розвитку перебувають на позиціях лідерів. Через спад у господарському розвитку за декілька років спостерігаються негативні тенденції в сфері інвестування, що не дало можливості швидко перебудувати структуру економічного розвитку. Через складний стан в останні декілька років в сфері інвестування відбулися негативні явища, що зумовили кризові явища в економіці, і зменшенні активності об'єктів господарювання.

Формування ринкової економіки в Україні, потребує вдосконалення та розвитку підприємницької діяльності, що ділиться на фактори економічної діяльності, які спрямовані на отримання прибутку, ці фактори поділяються на: фірми, підприємства та громадян які займаються підприємницькою діяльністю. Зростання зацікавленості інвесторів до України зумовлене вступом до СОТу та створення вільної торгівлі з ЄС. Для відродження економіки України потрібне реформування та створення сприятливих господарських зв'язків котрі визначаються на всіх рівнях господарювання(областей, міст, регіонів, окремих підприємств та галузей). Ці структури економіки мають включати пріоритети та інтереси співпраці з іншими країнами.

Поліпшення відтворювальної структури капіталовкладень – потребує збільшення частки капіталовкладень, які направлені на відновлення та заміну застарілих технологій працюючого виробництва.

Проаналізувавши декілька останні роки ми можемо побачити, що державні запозичення або ще їх називають державними інвестиціями витісняють приватні проекти інвестиційного характеру, тобто обсяг приватних інвестиційних проектів зменшується, хоча загальна сума коштів для інвестування може зрости. З'ясування сфер які є найбільш пріоритетними для інозених інвестицій є важливим значенням для встановлення економічного розвитку України. В Україні виділяють декілька сфер які є пріоритетними для іноземного інвестування, а саме: машинобудівна, металургійна, транспортна, нафтохімічна та хімічна, паливно-енергетична, медична та легка промисловість, агропромисловість та інші.

Основним питанням кожної економіки країни є питання інвестування. На теперішній час від розв'язку цього питання залежить подолання кризових явищ в країні, реставрація та вдосконалення виробничого капіталу країни, покращення

якості виробництва та збільшити конкурентну спроможність товарів на міжнародних ринках.

В українську економіку повільно (малими обсягами) надходить іноземне інвестування, їх обсяг не задовільняє потреби української економіки. Якщо відкинути іноземні інвестиції то можна сказати що Україна може вийти з кризового періоду і за рахунок власних резервів коштів, але такий план виходу може бути довшим і складнішим. Для того щоб оцінити загальну картину світового досвіду необхідно використовувати прямі іноземні інвестиційні ресурси для забезпечення підтримки важливих господарських об'єктів.

Також виділяють ще один вид інвестицій це портфельні інвестиції, що здійснюються з метою отримання прибутку і зменшення ризику завдяки диверсифікованості прибутку, в більшості випадків це є активи але і зустрічаються випадки де є зобов'язання. Якщо здійснити огляд з сторони країни яка приймає інвестиції то портфельне інвестування за собою втрату місцевого контролю над власністю компанії. Про портфельні інвестиції можна сказати що вони є тільки фінансовими тобто не передбачають передачі фінансових активів, до них можна включити: управлінські навички, ліцензії та інші.

За останні двадцять років портфельні інвестиції значно зросли. Якщо у 80-х роках міжнародні операції з цінними паперами(облігації, банкноти та інші) становили не більше 10% від ВВП і це у країнах які були найбільш розвинуті на той час, то до середини 90-х років їхні обсяги змінилися в позитивному напрямку а саме зросли 100% ВВП цих країн. Можна виділити і те що понад 90% портфельних іноземних інвестицій займають своє місце тільки у розвинених країнах, а темпи зростання цих інвестицій випереджають прямі інвестиції. Кожна з наведених вище форм має свої мотиватори та демотиватори які впливають на особливості функціонування інвестицій.[9] До мотиваторів можна віднести:

- Кваліфіковану і недорогу робочу силу;
- Потенціал ринку в довгостроковому періоді;
- Природні ресурси які є в наявності;
- Наближення до міжнароднього ринку.

Щоб самостійно сприяти іноземному інвестуванню необхідно стимулювати певні інвестиційні проекти. Це можуть бути гранти проектів орієнтованих на вдосконалення кваліфікації і підвищення кваліфікації кадрів, сприяння в дослідження та проведенні науково-технічних проектів, покращення умов праці. Виділяють ще один фактор мотивації це безпека на тривалтий період.

У таких країнах як Франція і Німеччина на фінансово інвестиційних ринках, організаціям які саморегулюються, виділяється мінімальна роль, найважливішу роль в таких країнах регулювання ринку належить державі. А в таких країнах як Велибританія, США і Японія організації займають активне місце у регулюванні фінансових інвестицій.[11] Регулювання ринку інвестицій для будь-якої держави є не сталим. На теперішній час набула популярності у сфері регулювання ринку цінних паперів у розвинутих країнах є зближення англоамериканської та німецької систем які фінансують господарства. Зробивши аналіз основних елементів державного регулювання іноземних інвестицій можна зосередити свою увагу на тому що вплив іноземних інвестицій на економіку країни в кожному випадку є різним.

З досвіду інших країн, можна зробити висновок що до формування систем які регулюють іноземної інвестиційної діяльності на державному рівні певної країни можна виділити два підходи:

- Прийняття відповідного документу, який регулюватиме допуск іноземного капіталу в економічну систему країни.
- Регулюватиме сокупністю правових актів різні аспекти підприємницької та інвестиційної діяльності.

У тих країнах де розвинута економіка вже сформувалася політична та економічна ситуація забезпечує достатній захист іноземного капіталу й інвестицій і без спеціального законодавства.[4]

Варто також підкреслити: незважаючи на те, що сьогодні інвестиційні режими стали відкритішими, було б помилкою очікувати того, що вони залишатимуться такими самими у наступних десятиріччях, оскільки наявність обмежень у сфері

прямого іноземного інвестування є потенційним джерелом економічних та політичних непорозумінь між окремими державами, фірмами, фірмами та державами.

Висновки

Економічне реформування у кожній з країн, структурне перетворення, вдосконалення та реставрація виробництва а також створення ефективної соціальної та ринкової інфраструктури є неможливим без вкладення відповідних інвестицій.

Отже, державні інвестиції дозволяють максимально використовувати всі національні ресурси, для досягнення: цілей які розраховані на довгостроковий і короткостроковий періоди, завдань соціально-економічного характеру а також для залучення інвестування іноземних інвесторів.

На мою думку до основних мотивів залученні іноземних інвестицій у країну інвестування є: кваліфікована і не дорога робоча сила; присутність природних ресурсів; наближеність до міжнародного ринку. Але і є певні проблеми з якими зустрічаються іноземні інвестори коли інвестують кошти в економіку України. Всі складові які так чи інакше впливають на іноземне інвестування повинні бути під чітким контролем держави. А також потрібно слідкувати за тим щоб система оподаткування не стримувало інвестиційну діяльність.

В кожній сфері діяльності є і негативні так і позитивні наслідки, аналогічно і в інвестиційній системі функціонування прямих іноземних інвестицій у різних країнах свідчить про важливу роль держави у регулюванні національних інвестиційних процесів. Також зазначимо що сильна конкуренція на міжнародному ринку вимагає від влади тобто уряду держави формування правових правил для правильного використання іноземного капіталу в економіці даної країни.

Список використаної літератури:

1. Вплив інвестиційної діяльності держави на економічні процеси [електронний ресурс] – Режим доступу: http://pidruchniki.com/16011013/ekonomika/vpliv_investitsiynoyi_diyalnosti_derzhavi_ekonomichni_protsesti
2. Державне інвестування [Електронний ресурс] – Режим доступу ресурсу: http://pidruchniki.com/2008031438412/ekonomika/derzhavne_investuvannya
3. Державне інвестування [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://studlib.info/ekonomika/view/66398-derzhavne-investuvannya/>.
4. ДОСВІД ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ У КРАЇНАХ СВІТУ Д. е. н. Стукало Н. В., Хуторна А. [електронний ресурс]: <http://economics-issues.com.ua/zmist-zhurnalu/ekonomika-sogodennya-aktualni-pitannya-ta-perspektivi-2012-1/dosvid-derzhavnogo-regulyuvannya-inozemnix-investicij-u-kra%D1%97nax-svitu/>
5. Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара
6. Попельнюхов Р.В. Інвестиційна привабливість України / Р.В.
7. Попельнюхов // Інвестиції: практика та досвід - 2009. - №21. - с. 24-28
8. Протокол засідання Міжвідомчої комісії з питань державних інвестиційних проектів від 01.12.2015 [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=854a0a66-60cc-4897-81df-acd4e098a1a0&tag=PerelikDerzhavnikhInvestitsiinikhProektiv>
9. Протокол засідання Міжвідомчої комісії з питань державних інвестиційних проектів від 07.09.2017 [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=854a0a66-60cc-4897-81df-acd4e098a1a0&tag=PerelikDerzhavnikhInvestitsiinikhProektiv>
10. Протокол засідання Міжвідомчої комісії з питань державних інвестиційних проектів від 07.09.2017 [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=854a0a66-60cc-4897-81df-acd4e098a1a0&tag=PerelikDerzhavnikhInvestitsiinikhProektiv>

11. Петухова, О. М. Інвестування [Текст] : навч. посіб. / О. М. Петухова. –К. : ЦУЛ, 2014. – 336 с. – Режим доступу:
http://culonline.com.ua/Books/Investuvanya_Petuhova.pdf#toolbar=0 .
- 12.. Петухова О. М. Інвестування: Навчальний посібник / О.М. Петухова. – К. :ЦУЛ, 2014.
13. Раделицький Ю. О. Державне регулювання ринку фінансових інвестицій: зарубіжний досвід та національні реалії / Ю. О. Раделицький // Науковий вісник Національного лісотехнічного ун-ту України. – 2009. – № 19. – С. 242–248.
14. Роль інвестицій у розвитку економічних процесів [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://readbookz.com/pbooks/book-28/ua/chapter-1313/>